

35. Vårsång.

Marsch.

♩*****.

mf *frisk*

1. Glad, så--som få--geln i mor-gon-stun-den, häl--sar jag vå--ren i
2. Glad, så--som få--geln i mor-gon-stun-den, sjunger jag vå--ren i

mf

drui bene

cresc.

fris--ka na-tur'n. Lär-kan mig *ropar* sva--rar och tras-ten i lun-den,
fris--ka na-tur'n. Sor-gen der i--lar från sjä--len, som blun-den

cresc.

alut

är-lan på åkern och or-ren i fur'n. or-ren i fur'n. Se, hur de silv-ra-de
i-lar från ögat, som få-gel från bur'n. fågel från bur'n. Lunder och sjö-ar i

p

bäc-kar--na små hop--pa och slå, hop--pa och slå vänli-ga armar kring
 vår-da-gens dräkt: sän-den er fläkt, sän-den er fläkt, visken alltjämt i mitt

tu--vor och ste--nar! Se, hur det spritter i bus-kar och gre-nar av
 öpp-na-de sin--ne vå-rens och glädjens och barn-domens min-nel Ty

livoch avdans, av livoch avdans, i den härli-ga vår--so-lens glans!
 sorgen förgår, ty sorgen förgår, som ett moln i den blomman-de vår.

2.
 vår--so--lens glans, u---li vår--so--lens glans!
 blomman--de vår, i den blom-man--de vår.
 i den här-li--ga vår--so--lens glans!
 som ett moln i den blom--man--de vår.

H. Säterberg.